

POŻALENIE (2) *sb n*

Tekst nie oznacza ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a pochylone.

sg G pożalenia (1). ◇ I pożalenim (1).

Sł stp brak, Cn: pożalenie, Linde XVII w. s.v. požalić.

Ubolewanie; (com)miseratio, cordolium, misericordia, miseritudo, motus misericordiae Cn (2) :

*Wyrażenia przyimkowe: »z pożalenia« (1): Pátryarchá Cárogrocki/ który się Papieżowi o poftáwienie na Pátryárchoftwo [...] kłaniać nie chciał: Turczynowię [!]/ bez ktorego Pátryarchą być nie może/ kłaniać musi. Co się z pożalenia mowi *SkarJedn* 364.*

*»z pożalenim« (1): IA tych niżej położonych błędow/ z wrągania żadnego áni znie chuci[!]/ nie wyliczam [...] z pożalenim to wyczytam/ á wtákim żaniechaniu [!] y nieumiętności Duchownych Rułkich/ dziwuję się iż iefzcze czego gorżzego nie máż [!]. *SkarJedn* 342.*

Cf [POŻALIĆ]